

10-02-1986

Nr. 17.245/I/P/N

[REDACTED]

[REDACTED]

In haar vergadering van 16 januari 1986 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) uw vraag om advies van 29 oktober 1985 onderzocht i.v.m. een klacht van het Algemeen Nederlands Verbond tegen het uitsluitend uithangen van Franstalige Europalia-aanplakbiljetten in bepaalde Brusselse metro-stations.

Uit de door de M.I.V.B. op 1 december 1985 aan de V.C.T. verstrekte inlichtingen blijkt dat de reclame-exploitatie in de metro-stations d.m.v. een algemene offerte-aanvraag in concessie wordt gegeven aan een reclamebureau. De bij de klacht bedoelde affiches blijken door dit bureau afwisselend in het ene metro-station enkel in het Nederlands en in het andere metro-station enkel in het Frans opgehangen te zijn.

De V.C.T. stelt vast dat Europalia een organisatie is, die zich van bij haar oprichting in 1969 belast heeft met een taak van cultureel belang die de grenzen van een privaat initiatief te buiten gaat en dit met de medewerking van de Overheid. Europalia dient derhalve beschouwd te worden als een organisatie met zetel in Brussel-Hoofdstad, maar waarop artikel 1, § 1, 2e van de bij K.B. van 18 juli 1966 samengeschakelde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.) van toepassing is, zodat zij o.m. voor haar berichten en mededelingen aan het publiek de S.W.T. dient na te leven.

./.

In haar advies nr. 1221/A van 13 januari 1966 heeft de V.C.T. geadviseerd dat de berichten en mededelingen (in de vorm van aanplakbiljetten) van de Koninklijke Muntshouwborg te Brussel in het Nederlands en in het Frans moesten gesteld worden zo zij zich richtten tot de beide cultuurgemeenschappen : dit bij toepassing van artikel 18 der S.W.T.

In haar advies 3941 van 4 september 1975 heeft de V.C.T. gesteld dat de gemeente St.-Jans-Molenbeek er voor verantwoordelijk was dat de aanplakbrieven i.v.m. "de dag van het Belgisch trekpaard" overeenkomstig artikel 18 der S.W.T. in het Nederlands en in het Frans werden gesteld en verspreid op zo'n wijze, dat de eventueel afzonderlijke eentalig Nederlandse en Franse aanplakbiljetten één geheel vormden : dit om de eentaligheid van de berichten, door een eentalige verspreiding op bepaalde plaatsen, te voorkomen (zie ook het V.C.T.-advies nr. 2047 van 18/1/1968).

In haar advies nr. 4157/I/P/19 van 7 juli 1975 heeft de V.C.T. verder gepreciseerd dat de M.I.V.B. ofwel i.c. tweetalige aanplakbrieven moest laten drukken, ofwel naast een in de ene taal gesteld exemplaar een anderstalig exemplaar moest laten aanbrengen om aan de bepalingen van artikel 18 der S.W.T. te voldoen.

De V.C.T. is derhalve van oordeel dat Europalia haar culturele activiteiten te Brussel, ingericht ten behoeve van de beide cultuurgemeenschappen, in het Nederlands en in het Frans moet aankondigen, hetgeen in overeenstemming is met artikel 40 der S.W.T. Zij dient er op toe te zien dat andere diensten of concessionarissen, die medewerken aan de verspreiding van de aanplakbrieven waarmee haar activiteiten aan het publiek kenbaar gemaakt worden, deze aankondigingen op zulke wijze verspreiden, dat het Nederlandstalige en het Franstalige publiek op dezelfde wijze en op eenzelfde plaats er gelijktijdig kan kennis van nemen. Artikel 50 der S.W.T. bepaalt immers uitdrukkelijk dat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de diensten niet ontslaat van de toepassing van de S.W.T.

Dit advies wordt U verstrekt op basis van artikel 61,

§ 2 der S.W.T.

[REDACTED]

[REDACTED]

